

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **P. K.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2017, č. j. 096951/2015/KUSK-DOP/BOU, sp. zn. 096951/2015/KUSK/2

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2017, č. j. 096951/2015/KUSK-DOP/BOU, sp. zn. 096951/2015/KUSK/2, a rozhodnutí Městského úřadu Říčany ze dne 18. 6. 2015, č. j. 33392/2015-MURI/OPE/535, sp. zn. 11157/2015/Dopř.-Te-256-1, se zrušují.
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 9 800 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým

bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Říčany, odboru právního (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 18. 6. 2015, č. j. 33392/2015-MURI/OPE/535, sp. zn. 11157/2015/Dpř.-Te-256-1 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena podle ustanovení § 60 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 308/2013 Sb. (dále jen „zákon o přestupcích“) pořádková pokuta ve výši 1 000 Kč za bezdůvodné nedostavení se na výzvu k podání nezbytného vysvětlení.

2. Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť jej žalovaný vydal, aniž by znal důvody, pro které považoval žalobce prvostupňové rozhodnutí za nezákonné. Žalobce je přesvědčen, že bylo povinností správních orgánů vyzvat ho k doplnění důvodů odvolání, a to před vydáním napadeného rozhodnutí. Žalobce měl právo očekávat poté, co podal blanketní odvolání, že bude vyzván k doplnění odvolání dříve, než bude rozhodnuto.
3. Dále považuje žalobce za nezákonné i prvostupňové rozhodnutí, neboť podle jeho názoru nemůže být k podání vysvětlení nucen ten, komu hrozí obvinění. Ze správního spisu se přitom jako jediný podezřelý jevil žalobce. Závěrem žalobce namítal, že bylo jeho jednání promlčeno, a ačkoli zákon nestanoví speciální lhůtu, ve které lze rozhodnutí o pořádkové pokutě vydat, jde o tzv. pořádkový správní delikt, na který by se měla užít lhůta podle ustanovení § 20 zákona o přestupcích.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007 – 71, publikovaný pod č. 1580/2008 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud dovodil, že „*správní řád z roku 2004 zvýšil odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové rozhodnutí přezkoumáváno (§ 82 odst. 2). Pozornost, kterou je odvolací orgán povinen nad rámec uplatněných odvolacích námitek věnovat základním zásadám správního řízení, je limitována skutečnostmi, které jsou ze spisu zjevné. Nelze proto vytýkat odvolacímu orgánu, že sám nezjistil, že v řízení před správním orgánem I. stupně nebyly účastníkovi řízení řádně doručovány písemnosti (včetně rozhodnutí), pokud na tuto skutečnost odvolatel ve včas podaném odvolání obsahujícím základní specifikaci a obsah tohoto rozhodnutí nijak neupozornil a ze spisu to jinak nebylo možno seznat.*“ V dalším pak žalovaný odkázal na obsah správního spisu.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Správní spis obsahuje mimo jiné výzvu provozovateli vozidla k uhrazení určené částky podle ustanovení § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. 6. 2017, ze dne 18. 5. 2015, č. j. 26652/2015-MURI/OPE/901, která byla adresována J. W., který si jako svého zmocněnce zvolil společnost F. C. Dne 22. 5. 2015 doručil tento zmocněnec správnímu orgánu I. stupně vyjádření, ve kterém sdělil, že dne 16. 1. 2015 (*pozn. soudu: soud se blíže nezabýval nesprávně označeným datem, které uvedl zmocněnec J. W., neboť toto nebylo pro posouzení věci stěžejní*) měl vozidlo zapůjčené k užívání a řídil jej žalobce.
6. Dne 6. 6. 2015 byla žalobci doručena výzva k podání vysvětlení dne 18. 6. 2015 v 14:00 hodin.

7. Dne 18. 6. 2015 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým správní orgán I. stupně uložil žalobci podle ustanovení § 60 odst. 2 zákona o přestupcích pořádkovou pokutu ve výši 1 000 Kč.
8. Dne 13. 7. 2015 podal žalobce blanketní odvolání, které bylo napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 2. 2017 zamítnuto.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu:

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladné. Jde tak o žalobu projednatelnou.
10. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Posouzení žalobních bodů:

11. Podle ustanovení § 60 odst. 2 zákona o přestupcích tomu, kdo se bez závažných důvodů nedostaví na výzvu ke správnímu orgánu k podání vysvětlení podle odstavce 1, nebo tomu, kdo bezdůvodně podání vysvětlení odmítá, může správní orgán uložit pořádkovou pokutu až do výše 5 000 Kč.
12. Podle ustanovení § 51 zákona o přestupcích, není-li v tomto nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahují se na řízení o přestupcích obecné předpisy o správním řízení.
13. Podle ustanovení § 62 odst. 5 správního řádu je účastníkem řízení o uložení pořádkové pokuty pouze osoba, které má být pořádková pokuta uložena. Prvním úkonem v řízení ve věci uložení pořádkové pokuty je vydání rozhodnutí. Odvolání proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty má vždy odkladný účinek.
14. Vzhledem k tomu, že žalobce namítal, že bylo jeho jednání spočívající v neomluvení se z účasti na podání vysvětlení promlčeno, zabýval se soud předně zodpovězením otázky, kdy dochází k promlčení správního pořádkového deliktu. K uvedenému správnímu pořádkovému deliktu došlo dne 18. 6. 2015, tedy v den, na který byl žalobce vyzván, aby se dostavil k podání vysvětlení, což bez dalšího nesplnil. Uvedené jednání se uskutečnilo ještě před účinností zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.
15. Otázkou omezení odpovědnosti za pořádkový delikt prekluzivní lhůtou se již zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 9. 2014, č. j. 9 As 33/2014-53, ve kterém dospěl k závěru, že „není přípustné, aby bylo možné za spáchaný delikt, byť pořádkový, uložit pořádkovou pokutu po neomezenou dobu. V tom by mohlo být spatřováno porušení principu právní jistoty toho, komu je pořádková pokuta ukládána. (...) V případě, že dojde ke spáchání pořádkového deliktu, je žádoucí, aby byla viníkovi případná pořádková pokuta uložena bez zbytečného odkladu po spáchání pořádkového deliktu, neboť jejím ukládáním je bezprostředně vynucováno plnění příslušných procesních povinností. Zřejmě i z tohoto důvodu chybí v procesních předpisech lhůty pro uložení pokuty za pořádkový delikt, neboť zákonodárce vůbec nepředpokládal, že by k uložení pokuty za pořádkový delikt mohlo dojít po mnoha měsících od

jeho spáchání. (...) [N]ejbližším právním předpisem pro ukládání pokuty za pořádkový delikt je [přestupkový zákon]. Nejvyšší správní soud tak dovozuje ze skutkových podstat některých přestupků, které se svou povahou blíží pořádkovým deliktům – například některé přestupky proti pořádku ve státní správě vyskytující se na více úsecích státní správy – § 21 odst. 1 písm. b), c) či g) přestupkového zákona, příp. přestupek neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci, jakožto přestupek proti veřejnému pořádku – § 47 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona a přestupky křivého vysvětlení – § 47a přestupkového zákona.“ Nejvyšší správní soud proto ve vztahu k uložené pořádkové pokutě aplikoval lhůtu, v níž je možno uložit sankci, uvedenou v ustanovení § 20 odst. 1 přestupkového zákona, podle kterého „Přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok (...)“.

16. Ve smyslu závěrů výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, od kterých nemá soud důvodu se odchýlit ani v nyní projednávané věci, tedy bylo možné pořádkovou pokutu za nedostavení se k podání vysvětlení (k němu byl žalobce předvolán na den 18. 6. 2015) uložit nejpozději do 18. 6. 2016. To sice správní orgán I. stupně učinil, když žalobci v den nedostavení se k podání vysvětlení, tj. dne 18. 6. 2015, uložil pořádkovou pokutu, nicméně žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o němž žalovaný rozhodl až dne 13. 2. 2017, tedy až po uplynutí prekluzivní lhůty.
17. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit, ani to, že v průběhu odvolacího řízení doznalo ustanovení § 20 zákona o přestupcích změny, a to prostřednictvím zákona č. 204/2015 Sb., který prekluzivní lhůtu prodloužil. Nejvyšší správní soud totiž v rozsudku ze dne 6. 9. 2018, č. j. 7 As 87/2018 – 34, konstatoval, že „Ustanovení § 20 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 204/2015 Sb., část první, čl. I, bod 6. a 7. (o zániku odpovědnosti za přestupek) se aplikuje na přestupky spáchané ode dne 1. 10. 2015.“ Vzhledem k tomu, že přestupek, který měl být s žalobcem projednáván, byl spáchán dne 16. 2. 2015, nelze aplikovat změněnou prekluzivní lhůtu.
18. Za daného stavu, kdy nelze mít pochyb o zániku odpovědnosti žalobce za pořádkový delikt uplynutím prekluzivní lhůty, se soud z důvodu nadbytečnosti již nezabýval dalšími žalobními body a bez dalšího přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu zjištění závažné procesní vady ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (shodně rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 As 57/2004-39, č. 845/2006 Sb. NSS).
19. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o pořádkovém deliktu je prvním úkonem ve věci, a jelikož došlo k prekluzi odpovědnosti za pořádkový delikt a žalovaný by tak nemohl v řízení o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně pokračovat, zrušil soud nejen rozhodnutí žalovaného vydané po uplynutí prekluzivní lhůty, ale i prvostupňové rozhodnutí, kterým byla pořádková pokuta žalobci uložena. Jelikož před vydáním prvostupňového rozhodnutí nebylo vedeno žádné řízení, není třeba ani řízení ukončovat, a tudíž nebylo důvodu vracet věc správnímu orgánu (žalovanému) k dalšímu řízení. Pro pokračování řízení ohledně prekludované odpovědnosti za pořádkový delikt není dán žádný zákonný důvod (viz obdobně rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2014, č. j. 9 As 33/2014-53).
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť neměl ve věci úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů v celkové částce 9 800 Kč. Tuto částku tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a odměna advokáta ve výši 6 800 Kč, jež zahrnuje dva

úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava věci a sepis žaloby dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „advokátní tarif“) ve spojení s § 35 odst. 2 s. ř. s.] a dvě paušální částky jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. ledna 2019

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu